Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central, judecător Lilia Roic-Botezatu
Dosarul nr. 2r-1757/26
(2-26100016-02-2r-13082026)

**D E C I Z I E**

16 septembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Eleonora Badan-Melnic şi Roman Pascari

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Radu Dubceac, în interesele lui Alexandru Dîru,

împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 6 august 2026, prin care s-a admis parțial cererea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie,

în cauza civilă la cererea înaintată de Aliona Dîru privind aplicarea măsurilor de protecție împotriva acțiunilor agresorului Alexandru Dîru,-

A C O N S T A T A T:

**Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție și emiterea ordonanței de protecție:**

La data de 6 august 2026, Aliona Dîru a depus cerere privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victima violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Alexandru Dîru, solicitând aplicarea pe un termen de 6 luni a următoarelor măsuri de protecție: să fie obligat Alexandru Dîru să stea departe de locuința și locul său de muncă, să nu se apropie de ea la o distanță mai mică de 500 de metri, să nu o contacteze sub nici o formă, iar executarea măsurilor să fie asigurată prin monitorizarea electronică a agresorului.

În motivarea cererii, petiționara a indicat că orice interacțiune cu fostul său soț, Dîru Alexandru, îi provoacă o stare de teamă, determinată de riscul unor noi acte de violență sau manifestări agresive.

Potrivit susținerilor acesteia, la 23 iulie 2026, în timp ce se afla la imobilul situat în mun. Hîncești, str. ***** nr. 11, unde mai multe persoane instalau camere de supraveghere video, Alexandru Dîru s-a prezentat pentru a-i transmite cheile de la etajul al doilea al casei, fiind contactat în acest scop. În cadrul interacțiunii, acesta ar fi lovit-o de două ori peste față. Petiționara a apelat Serviciul național unic pentru apelurile de urgență 112, însă Alexandru Dîru a părăsit locul până la sosirea poliției. Ulterior, aceasta a fost audiată de organele de poliție și îndreptată pentru constatarea leziunilor corporale.

Totodată, petiționara a arătat că relația dintre foștii soți, care a durat aproximativ 25 de ani, a încetat, iar pentru a evita contactul direct l-a blocat pe fostul soț atât telefonic, cât și pe

rețelele de socializare. De asemenea, a invocat existența unor neînțelegeri de natură patrimonială, comunicări cu caracter agresiv adresate fiicei sale, Iuliana Vicneanschi, precum și transmiterea, prin intermediul lui Eugeniu Dîru, a unor solicitări patrimoniale din partea fostului soț.

În acest context, petiționara a menționat că, din cauza stării de teamă, intenționează să transmită eventualele bunuri pretinse de fostul soț exclusiv în baza unui act de predare-primire și în prezența unui reprezentant al poliției.

**Poziția instanței de fond:**

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 6 august 2026, a fost admisă parțial cererea depusă de Aliona Dîru și s-a eliberat ordonanță de protecție, prin care, în favoarea victimei Aliona Dîru au fost dispuse pe un termen de 60 zile următoarele măsuri de protecție de la acțiunile agresorului Alexandru Dîru: - să stea departe, la o distanță de cel puțin 500 de metri, de locuința victimei Aliona Dîru, situată în mun. Hîncești, str. ***** nr. 11, indiferent de dreptul de proprietate asupra imobilului, precum și de locul de muncă al victimei, situat în mun. Hîncești, str. *****nr. 35; – să stea departe de locul aflării victimei Aliona Dîru, la o distanță de cel puțin 500 de metri, excluzând orice contact vizual cu aceasta; – să nu contacteze victima Aliona Dîru, inclusiv telefonic, prin corespondență, prin intermediul rețelelor de socializare, al altor persoane sau în orice alt mod.S-a dispus monitorizarea electronică a lui Alexandru Dîru pe întreaga perioadă de acțiune a măsurilor de protecție. S-a pus în sarcina Biroului de Probațiune Hîncești executarea monitorizării electronice a agresorului Alexandru Dîru. Ordonanța de protecţie s-a remis imediat spre asigurarea executării în adresa Inspectoratului de Poliţie Hîncești și Biroului de Probațiune Hîncești, care sunt responsabile de implementarea măsurilor de protecţie spre executare imediată. S-a explicat victimei și agresorului că măsurile de protecție pot fi prelungite sau revocate în condițiile art. $278^8$ din Codul de procedură civilă și ale art. 15 alin. (3) din Legea nr. 45/2007. S-a încasat din contul lui Alexandru Dîru în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 250,00 lei.

**Solicitarea recurentului:**

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 7 august 2026 avocatul Radu Dubceac, în interesele lui Alexandru Dîru, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 6 august 2026, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii primei instanțe, rejudecarea cauzei, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond, cu respingerea cererii depuse de Aliona Dîru privind emiterea ordonanței de protecție.

**Argumentele recurentului:**

În motivarea recursului, recurentul a susținut că încheierea instanței de fond este neîntemeiată, aceasta reținând în mod eronat existența unei stări de fapt care ar justifica emiterea ordonanței de protecție.

A invocat că nu sunt întrunite condițiile legale pentru aplicarea măsurilor restrictive, întrucât nu există un pericol iminent pentru viața, integritatea fizică sau psihică ori libertatea intimatei, iar instanța de fond și-ar fi întemeiat concluziile exclusiv pe declarațiile acesteia, fără probe obiective care să le confirme.

Recurentul a contestat afirmațiile intimatei potrivit cărora, la 23 iulie 2026, în timp ce se afla la imobilul din mun. Hîncești, str. ***** nr. 11, ar fi fost lovită de două ori peste față de către acesta.

A susținut, că nu a exercitat acte de violență fizică asupra intimatei, iar împrejurarea ar fi fost observată de o persoană aflată în apropiere. În opinia sa, în cadrul ședinței de judecată nu s-a confirmat săvârșirea unor acte de violență fizică, motiv pentru care cererea privind emiterea ordonanței de protecție urma a fi respinsă.

Totodată, recurentul a invocat că declarația independentă a victimei poate constitui temei pentru emiterea ordonanței de protecție doar în condițiile prevăzute de art. $278^6$ alin. (3) CPC, respectiv în cazul existenței unui pericol iminent de comitere a violenței fizice. A susținut că, în speță, existența unui asemenea pericol nu a fost constatată și nici demonstrată prin probe, astfel încât declarațiile intimatei nu ar fi suficiente pentru aplicarea măsurilor de protecție.

De asemenea, recurentul a susținut că, potrivit regulilor generale privind probațiunea, instanța urma să verifice dacă afirmațiile intimatei referitoare la pretinsele acte de agresiune fizică sunt susținute de probe corespunzătoare și să constate existența unui risc real și imediat de violență domestică.

Totodată, recurentul a arătat că neînțelegerile și conflictele existente între părți nu pot fi asimilate, prin ele însele, violenței în familie, în lipsa unor acțiuni care să prezinte un pericol real pentru viața sau sănătatea intimatei. Prin urmare, a solicitat respingerea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție ca neîntemeiată.

**Termenul de declarare a recursului:**

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul judiciar reține că încheierea recurată a fost pronunţată la 6 august 2026, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 7 august 2026. Astfel, Colegiul conchide că recursul a fost depus în interiorul termenului legal.

**Aprecierea instanței de recurs:**

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu art. 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate

democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

Din sensul art. 2 al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică: violenţă în familie – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; violenţă fizică-vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; violenţă psihologică - provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar, violenţă spirituală- subestimare sau diminuare a importanţei satisfacerii necesităţilor moral-spirituale prin interzicere, limitare, ridiculizare, penalizare a aspiraţiilor membrilor de familie, prin interzicere, limitare, luare în derîdere sau pedepsire a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice sau religioase; impunere a unui sistem de valori personal inacceptabile; alte acţiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare; violenţă economică- privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susţine familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar; violenţă împotriva femeilor - act/acte de violenţă bazat/bazate pe gen, care cauzează sau poate/pot cauza femeii/femeilor vătămare sau suferinţă fizică, sexuală ori psihologică, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, forţarea sau privarea arbitrară de libertate, comis/comise în sfera publică ori cea privată; victimăadult – persoană adultă care a fost supusă actelor de violenţă împotriva femeilor şi/sau actelor de violenţă în familie; victimă-copil- persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani şi care a fost supusă ori a fost martoră la acte de violenţă împotriva femeilor şi/sau la acte de violenţă în familie; situaţie de criză/situaţie critică- totalitate a circumstanţelor ce prezintă pericol iminent pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică a persoanei, necesitînd intervenţie în regim de urgenţă cu măsuri de protecţie.

Articolul 3 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că, (1) Subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii.(1[1]) Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima, inclusiv în cazul în care nu sunt membri de familie. (2) Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt:a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Conform art. 278[7] alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă coroborat cu prevederile art.15 alin. (1) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.(2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziție asupra bunurilor;b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia;c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecție, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei;g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima;i) interzicerea de a păstra şi a purta armă;j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv.

În accepțiunea art.15 alin. (2) şi alin. (3) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, (2) Ordonanța de protecție se comunică imediat subdiviziunii teritoriale a poliției și organului de probațiune din raza unității administrativ-teritoriale în care își are domiciliul agresorul, iar acestea, la rândul lor, asigură informarea neîntârziată a agresorului privind măsurile aplicate. În cazul eliberării ordonanţei de protecţie în privinţa copilului sau a victimei care are copii, instanţa de judecată informează şi autoritatea tutelară de la locul aflării copilului.(2[1]) În cazurile în care ordonanţa de protecţie a fost eliberată în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, interdicţiile stabilite prin ordinul de restricţie încetează odată cu aplicarea măsurilor de protecţie dispuse prin ordonanţa de protecţie.(3) Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de până la 6 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.

În conformitate cu art. 278[3] alin. (1) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violență în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Art.12 alin. (1) a Legii nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie.

În acest context, Colegiul notează că, în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că, declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție, doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

Din materialele cauzei și explicațiile oferite de părți în fața instanței de fond rezultă că Aliona Dîru și Alexandru Dîru s-au aflat în relații de căsătorie. Prin urmare, aceștia se încadrează în categoria persoanelor prevăzute de art. 3 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, fiind subiecți ai raporturilor juridice reglementate de actul normativ menționat.

La 6 august 2026, Aliona Dîru a depus cerere privind emiterea unei ordonanțe de protecție împotriva pretinsului agresor Alexandru Dîru, solicitând aplicarea măsurilor de protecție pentru un termen de șase luni.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 6 august 2026, cererea a fost admisă parțial, fiind emisă ordonanța de protecție în favoarea victimei Aliona Dîru pentru o perioadă de 60 de zile.

În susținerea soluției adoptate, prima instanță a reținut că starea de teamă relatată de victimă, conduita acesteia de evitare a contactului direct cu fostul soț, existența unui conflict patrimonial între părți, precum și necesitatea intervenției organelor de poliție conturează o situație de vulnerabilitate care depășește cadrul unei simple neînțelegeri între foștii soți. Totodată, instanța a apreciat că, în lipsa unor restricții clare privind contactarea și apropierea de victimă, există riscul repetării ori escaladării conflictului.

Raportând situația de fapt la prevederile art. $278^5$, art. $278^6$ alin. (3) și art. $278^7$ alin. (2)–(4) Cod de procedură civilă, precum și la art. 2, art. 3 și art. 15 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, Colegiul judiciar constată că instanța de fond a apreciat în mod corect circumstanțele cauzei și a dispus măsuri proporționale cu riscul constatat.

Referitor la susținerile recurentului privind lipsa unui pericol iminent și caracterul pretins subiectiv al declarațiilor victimei, Colegiul judiciar le apreciază ca neîntemeiate.

Or, din materialele cauzei rezultă că, imediat după incidentul reclamat din 23 iulie 2026, Aliona Dîru a sesizat Serviciul 112 și organele de poliție, solicitând intervenția acestora. Totodată, la materialele cauzei au fost anexate raportul de constatare nr. 202622P0186 din 24 iulie 2026, plângerea înregistrată la 23 iulie 2026, procesul-verbal de audiere a victimei din aceeași dată, chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, chestionarul de evaluare a riscului de letalitate, ordinul de restricție de urgență nr. 91 din 23 iulie 2026, procesul-verbal privind informarea și înmânarea actului de procedură, precum și capturi de ecran ale conversațiilor purtate prin aplicația WhatsApp.

Prin urmare, contrar afirmațiilor recurentului, declarațiile victimei nu constituie unicul element avut în vedere la aprecierea situației de risc, acestea coroborându-se cu înscrisurile și actele întocmite ca urmare a sesizării imediate a organelor competente. Astfel, instanța de fond nu și-a întemeiat soluția exclusiv pe declarațiile victimei, ci a apreciat ansamblul circumstanțelor relevante ale cauzei, inclusiv existența conflictului dintre foștii soți, starea de teamă relatată de victimă, evitarea contactului direct și necesitatea intervenției organelor de poliție.

Prima instanță a reținut, în mod întemeiat, că starea de teamă manifestată de victimă, evitarea contactului direct cu fostul soț, existența unor neînțelegeri de ordin patrimonial între părți, precum și intervenția organelor de poliție ca urmare a incidentului reclamat constituie elemente relevante în aprecierea situației de risc. În acest context, circumstanțele cauzei conturează o stare de vulnerabilitate a victimei, care justifică instituirea unor măsuri de protecție, întrucât lipsa unor restricții privind apropierea sau contactarea acesteia ar putea crea premise pentru repetarea unor acte de violență ori pentru escaladarea situației conflictuale.

Totodată, susținerea recurentului potrivit căreia actul de violență fizică nu ar fi fost confirmat prin probe nu este suficientă pentru a înlătura constatările instanței de fond. În cadrul procedurii privind emiterea ordonanței de protecție, instanța urmează să aprecieze existența unui risc de violență și necesitatea aplicării măsurilor de protecție, raportându-se la circumstanțele concrete ale cauzei, fără a fi necesară stabilirea, în cadrul acestei proceduri, a răspunderii juridice pentru fapta pretins săvârșită.

Prin urmare, faptul că recurentul contestă producerea actului de violență și oferă o versiune diferită asupra celor întâmplate nu este, prin sine, suficient pentru a înlătura starea de risc constatată de prima instanță.

Colegiul apreciază că măsurile dispuse sunt proporționale cu scopul urmărit.Restrângerile instituite prin ordonanța de protecție reprezintă măsuri temporare și preventive, expres prevăzute de art. 15 din Legea nr. 45/2007, fiind destinate exclusiv înlăturării stării de pericol constatate de instanță.Aceste măsuri nu au caracter sancționator și nu depășesc ceea ce este necesar pentru protejarea vieții, sănătății și integrității victimei.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată ca fiind întemeiată și legală concluzia instanței de fond de admitere parțială a cererii înaintate cu privire aplicarea măsurilor de protecție în privința victimelor violenței în familie, deoarece motivele indicate sunt justificate în fapt, motive pentru care instanța ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Radu Dubceac, în interesele lui Alexandru Dîru și a menține încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 6 august 2026.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. a) și 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

**d e c i d e:**

Se respinge recursul declarat de avocatul Radu Dubceac, în interesele lui Alexandru Dîru.

Se menține încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 6 august 2026, prin care s-a admis parțial cererea înaintată de Aliona Dîru privind aplicarea măsurilor de protecție împotriva acțiunilor agresorului Alexandru Dîru.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Eleonora Badan-Melnic

Roman Pascari